

CXXVI.

Forflag til Lov,

indeholdende

Forandring i Lov om Valgene til Rigsdagen af 12te Juli 1867 § 99.

(Fremfat i Landstinget den 30te Mai 1881 af Indenrigsminister Steen).

Det Rigsdagens Medlemmer tilkommende daglige Vederlag bestemmes for hvert Medlem til 4 Kroner i den Tid, for hvilken hans Valg er gjældende, dog at den Tid ikke medregnes, som maatte ligge forud for Valgdagen, jvfr. Lov om Valgene til Rigsdagen af 12te Juli 1867 § 88.

Bestemmelsen i nævnte Lovs § 99, første Punktum, ophæves.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforflag.

Det ved Valgloven af 16de Juni 1849 § 79 for Rigsdagens Medlemmer fastsatte daglige Vederlag, nemlig 3 Rdl. for hver Dag, Rigsdagen var samlet, kunde selv efter Datidens Forhold neppe betragtes som synderlig rundeligt, hvad ogsaa turde fremgaa deraf, at man alt ved Provindsialstændernes Indførelse ikke havde fundet det formeget at ansætte de Deputeredes Diætpenge til 4 Rdl., jvfr. Fdg. 15de Mai 1834 § 88, hvilket Beløb ligeledes oppebæres af Medlemmerne af den grundlovgivende Rigsforsamling. Naar de aldeles forandrede Tidsforhold blev der ved den nugældende Valglov af 12te Juli 1867 § 99 ikke gjort nogen Forandring i Størrelsen af Rigsdagsdiæterne, der, efter at Kongens Værdi siden den Tid end yderligere er bleven betydelig forringet, nu fra alle Sider erkendes for at være utilstrækkelige til at udgjøre det daglige Vederlag, der ifølge Grundloven skal tillægges Rigsdagens Medlemmer, og som tillige staa i et paa-faldende Misforhold til de Billaar, under hvilke i andre Lande Folkerepræsentanterne i den herom-handlede Henseende ere stillede.

Det er i Betragtning heraf, at Regjeringen har fundet ikke længer at burde opstætte at søge en tidsvarende Forandring af den ovennævnte Bestemmelse i Valgloven gennemført, og naar dette er sket paa den her foreslaaede, fra det hid-

til Gældende noget afvigende Maade, nemlig saaledes, at det daglige Vederlag istedetfor at udredes for den Tid, i hvilken Rigsdagen er samlet, tillægges Rigsdagsmanden for den Tid, hans Mandat vedvarer, da er man herved gaaet ud fra, at det i flere Henseender bedst vilde ramme det enkelte Medlems Lary, om det ham tilkommende Vederlag, i Lighed med hvad der gjælder i flere andre Lande og med hvad der ogsaa hos os har været Reglen for Medlemmerne af Rigsraadet, jvfr. Forfatningslov af 2den Oktober 1855 § 36, var bestemt til et fast aarligt Beløb. Dette vilde imidlertid ikke lade sig forene med Grundlovens Bud om at Vederlaget skal fastsættes til et dagligt Beløb, og man har derfor foreslaaet samme ansat paa den ovenangivne Maade, der, uden at komme i Strid med de grundlovmæssige Forskrifter, vilde frembyde i det Væsentlige de samme Fordele, som om Vederlaget var fastsat til en aarlig Sum.

Med Hensyn til Beregningen af Tiden for Valgets Gylbighed vilde Bestemmelserne i Valglovens §§ 88 og 89 komme til Anvendelse, dog med den i Forflaget anførte Modifikation for de Undtagelses-Tilfælde, i hvilke et Valg har Gylbighed for en Tid, der ligger forud for Valgdagen, for hvilken Periode der ikke er Grund til at tilstaa Rigsdagens Medlemmer Vederlag.